तवकथामृतं तप्तजीवनम्
tava kathāmṛtaṁ tapta-jīvanam

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

113. szám | *Utthāna Ekādaśī* | 2025. november 1.

1 Vṛndāvanát Látni
Howard Wheeler: Vrindaban Days – részlet
2 Bhūgarbha Gosvāmī
Mādhavānanda dāsa

Vṛndāvanát Látni

Howard Wheeler:
Vrindaban Days – részlet

A következő néhány bekezdés Hayagriva Swami visszaemlékezése Śrīla Prabhupādára.

– De miért van az, Śrīla Prabhupāda, hogy úgy tűnik, Kṛṣṇa *bhaktái* is szenvednek Vṛndāvanában?

– Szenvednek? De mi az a szenvedés? – kérdezett vissza Śrīla Prabhupāda.

– Sokaknak nincs elég élelem, az utcán alszanak és...

– Ki mondta, hogy nincs elég ennivaló? Éhezik valaki? Mutass nekem csak egyetlen embert, aki éhezik! Bárki bármelyik templomba bemehet, és kaphat *prasādamot*. Az alvás pedig, mindenki alszik. Amikor alszol, akkor tudod, hogy egy királyi kanapén vagy az utca kövén vagy? A *gosvāmīk* minden este másik fa alatt aludtak, és akkor is csak két-három órát. Nincs gond az alvással, evéssel, védekezéssel és párzással. Nincs hiány, nincs szegénység. Az egyetlen dolog, ami ma Indiából hiányzik, az a Kṛṣṇa-tudat. Ez minden.

– De a legtöbb turista megdöbben, amikor idejönnek és látják a körülményeket. – mondja Kapoor doktor, aki makulátlan fehér kurtát és pizsamanadrágot visel, majd folytatja: – És több kell, mint a Ramaṇa-reti templom, hogy ez mind megváltozzon!

– Ezért javaslok egy általános tisztító, megőrző és felújító programot! És az igaz, hogy a *gosvāmīk* csodálatos templomai omladoznak, mert elhanyagolják őket. – feleli Prabhupāda.

– Vannak emberek, akik elhordják a köveket onnan. – mondja szomorúan Kapoor doktor.

– Tehát meg kell védenünk őket, majd első osztályúvá helyreállítani, *mūrtikat* avatni és minden nap *āratit* tartani. Így sokan fognak majd jönni és profitálni belőle.

– Miért engedte Kṛṣṇa, hogy a *dhāmájának* az állapota így leromoljon? – kérdezi Gurudāsa.

– Nem romlott le. – válaszolja Prabhupāda.

– Hát épp most mondtad, hogy a *gosvāmīk* templomait elhanyagolták.

– Ez tény, de Vṛndāvana nem pusztult le.

– A legtöbb amerikai sokkot kapna, ha látná, amit én láttam ma reggel. – mondom.

– Hogy mi? – kérdezi Prabhupāda.

– Hát, az egyik az, hogy nem tartanák, higiénikusnak.

– Látod? Egy materialista számára úgy tűnik, minden a feje tetején áll, mert az ő látása természetellenes. A szépség és a csúnyaság a látó szemében van.

– De mi ez a látszat, ami befedi a szent *dhāmát*?

– Amit csúnyának látsz, az *yoga-māyā*, Kṛṣṇa takarója. Vṛndāvana így jelenik meg, hogy távol tartsa az ateistákat, az imperszonalistákat épp úgy, ahogyan New York meg vonzza őket. Egy *bhakta* számára ez a Vṛndāvana ugyanolyan jó, mint a lelki égben Kṛṣṇa transzcendentális lakhelye Goloka Vṛndāvana. De kell, hogy legyen szemed meglátni!

– Transzcendentális látás. – teszi hozzá Kapoor doktor.

– Igen, Vṛndāvana elrejti magát a matrialisták elől. – helyesel Prabhupāda.

– Úgy beszélsz Vṛndāvanáról, mint egy személyről. – erre én.

– Lelki tudatban minden személyes. – mondja

Prabhupāda és tovább beszél: – Még Rāvaṇa városa is egy hatalmas *rākṣasīként* jelent meg Hanumān előtt, ő pedig leütötte, mert kihívást intézett ellene.

– Hát az biztos, hogy észrevettem Delhi és az itteni tudat közti különbséget. Egyszerűen nem tudtam nem érezni. Viszont a szegénység még mindig...

– Kṛṣṇa kegye tartja a *bhaktákat* szegényen. Az egyetlen vagyonuk a Kṛṣṇa-tudat, és Kṛṣṇa nem akarja, hogy Māyā devī eltérítse őket.

– De azt még mindig nem látom, ez a hely hogy lehet ugyanolyan jó, mint Goloka Vṛndāvana.

– Akkor meg kell próbálnod újra felfedezni Vṛndāvanát! Ezt kell tenned! És ez a tudat kérdése. Az igazi Vṛndāvana ott van a saját szívedben, elbújva előled!

– Szóval, hogyan fogjak hozzá?

– Csak kövesd az emelkedett *vraja-vāsīk* példáját! – mondja Prabhupāda mosolyogva. – A *gopīk*, Vṛndāvana tehenészlányai például egyszerűen csak megpróbálták Kṛṣṇát boldoggá tenni. Ez a Kṛṣṇa-tudat; megpróbálni Kṛṣṇát boldoggá tenni! Amikor szeretsz valakit, akkor megpróbálod boldoggá tenni, ugye?

– Igen.

– Vṛndāvanában mindenki; a madarak, fák, tehenek, a folyó, és minden társa megpróbálja Kṛṣṇát elégedetté tenni. Nem úgy van, hogy Vṛndāvana csak itt van jelen! Mindenhol ott lehet! Kṛṣṇa korlátlan, és nem szabad azt gondolnunk, hogy Kṛṣṇa, mivel távol van, Goloka Vṛndāvanában, nem tudja elfogadni, amit felajánlunk Neki! Ha az ételt szeretettel ajánlod, akkor Kṛṣṇa megeszi. Kṛṣṇa nem hagyja el Goloka Vṛndāvanát, de a kiterjedése megy és elfogadja az ételt. Ez a Vṛndāvana, ami Indiában jelent meg, ugyanolyan imádandó, mint Kṛṣṇa. Tehát nem követhetünk el sértést a *dhāmája*, az otthona ellen! Ha Vṛndāvanában élünk, akkor Kṛṣṇával élünk, mivel Vṛndāvana nem különbözik Kṛṣṇától. És nincs különbség az eredeti Vṛndāvana és eközött a Vṛndāvana között! Vṛndāvana annyira hatalmas!

Howard Wheeler: Vrindaban Days. Memories of an Indian Holy Town, 48-51. oldal Palace Publishing. New Vrindavan, 1990.

Bhūgarbha Gosvāmī

Mādhavānanda dāsa

A következő néhány bekezdésből Śrīla Bhūgarbha Gosvāmī életéről – amiről a *Vaiṣṇava* irodalom nem túl sokat árul el – tudhatunk meg néhány részletet.

kibā gosvamīra sneha! kahite ke pare?
śrī kṛṣṇa caitanya samarpilena savāre

Milyen hatalmas volt Bhūgarbha Gosvāmī szeretete! Ki lenne képes ezt leírni? Ő mindenével meghódolt Śrī Kṛṣṇa Caitanya Mahāprabhu előtt.

Bhakti-ratnākara 6.396.

kṛpāmaya bhūgarbha gosvāmī kṛpā kari'
punaḥ ki āniba mo pāpīra keśa dhari'

Vajon a kegyes Bhūgarbha Gosvāmī megragad-e majd a hajamnál fogva és visszavonszol-e Vrajába?

Bhakti-ratnākara 6.478.

jaya raghunātha bhaṭṭa, sanātana, rūpa
jaya śrī bhūgarbha, lokanātha bhakti-bhūpa

Minden dicsőséget Raghunātha Bhaṭṭa Gosvāmīnak, Sanātana Gosvāmīnak, Jīva Gosvāmīnak! Minden dicsőséget Śrī Bhūgarbhának és Lokanāthának, a *bhakti* nagyszerű uralkodóinak!

Bhakti-ratnākara 15.7.

A *Gauḍīya Vaiṣṇava* irodalom igen keveset beszél Śrīla Bhūgarbha Gosvāmīról, akiről tudni lehet, hogy Śrīla Lokanātha Gosvāmī közeli barátja volt, s mindketten Śrī Caitanya Mahāprabhu utasításának megfelelően Vrajában éltek. Azt mondják, olyan közel álltak egymáshoz, hogy gyakorlatilag egyek voltak, csak a testük különbözött. A *Gaura-gaṇoddeśa-dīpikā* 187. versében Śrīla Kavi-karṇapūra azt mondja: *bhūgarbha-ṭhakkurasyāsīt pūrvākhyā prema-mañjarī* – korábban, a Kṛṣṇa-līlában Bhūgarbha Gosvāmī Śrī Prema-mañjarī volt. Rādhā Kṛṣṇa dāsa Gosvāmī a *Sādhana-dīpikában* (8. 214.) azt írja, Lokanātha Gosvāmī Bhūgarbha testvérének a fia volt. Śrīla Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī (*Śrī Caitanya-caritāmṛta Ādi-līlā* 8. 68.) pedig azt írja, hogy Bhūgarbha Gosvāmī Gadādhara Paṇḍita tanítványa, majd azzal folytatja, hogy megnevezi két tanítványát is; Caitanya dāsát, aki a Govinda *mūrti pūjārīja* volt, illetve Mukundānanda Cakravartīt, Kṛṣṇadāsa nagyszerű *bhaktáját*. Kavirāja Gosvāmī azt is a tudtunkra adja, hogy Bhūgarbha Gadādhara Paṇḍita fájának tizenkettedik ága.

Mivel Vṛndāvanában sok *Vaiṣṇavához* képest korukat és tapasztalatukat tekintve is rangidősek voltak, ezért Bhūgarbhát és Lokanātha Gosvāmīt mindenki Vraja fő *gosvāmījai* közé sorolta. Bhūgarbha

Gosvāmī Rūpa és Sanātana bizalmas társa volt, és – ahogy korábban már említettük – Śrī Caitanya Mahāprabhu utasítását követve költözött Vṛndāvanába és töltötte ott életének hátralévő részét *bhajanát* végezve és a Kṛṣṇa kedvteléseihez kapcsolódó szent helyeket feltárva.

A következő történet Nityānanda dāsa *Prema-vilāsájából* származik. Nityānanda dāsa Jāhnavā-mātā, az Úr Nityānanda Prabhu feleségének az egyik tanítványa. Jāhnavā számtalan, Caitanya Mahāprabhu és társai életéhez kapcsolódó történetet elmondott Nityānanda dāsának, aki pedig aztán Jāhnavā-mātā utasítására a *Prema-vilāsa* című könyvvé szerkesztette azokat. A következő fordítás Śrīla Bhūgarbha Gosvāmī cselekedeteiből tár elénk néhányat.

Menjetek Vṛndāvanába!

Egyik nap Śrī Caitanya Mahāprabhu Magához hívta Lokanātha Gosvāmīt és így szólt hozzá:

– Kérlek, tegyél elégedetté, és menj Vṛndāvanába! Azonnal indulj; utazz Girikundán, Govardhanán, Yāvaton, Varṣāṇān és számtalan eldugott *kuñján* keresztül, s legyél boldog, hogy ott élhetsz! Menj el az eredeti otthonodba, és imádd Kiśora-Kiśorīt! Építs egy kunyhót Cīra-ghāṭánál és egyet a *tamāla*, *bakula* és *vaṭa* fák övezett Rāsa-sthalīnál! Menj el Vaṁśī-vaṭába és Nidhuvanába, pihenj meg a Dhira Samiránál. Fürödj meg a Yamunában, és élj *ajācaka-bhikṣyān*, alamizsnán, amit kérés nélkül adnak. Folytasd az éneklést, az emlékezést, és tanítsd az élőlényeket Kṛṣṇáról! Igen kifinomult *bhaktaként* számos követőd lesz majd, Rūpa és a többiek pedig később csatlakozni fognak hozzád!

Amikor másnap reggel találkoztak, Caitanya Mahāprabhu megint utasította Lokanāthát, hogy menjen Vṛndāvanába, majd szeretettel átölelte. Ekkor Lokanātha leborult Mahāprabhu előtt, Aki pedig a fejére tette a lábát. Aztán kézenfogva Lokanāthát Mahāprabhu sírni kezdett és így szólt:

– A Saját Vṛndāvanámat adtam neked!

Ekkor Lokanātha szeméből is ömleni kezdtek a könnyek. Hogy mit jelent ez a sírás? Azt csak egy szeretettel teli mester és egy hittel rendelkező szolga képes megérteni! Gadādhara Paṇḍita és a tanítványa Bhūgarbha szintén jelen voltak, s Bhūgarbha lelkesen a Gurujához fordult és így kérte:

– Engedd meg, kérlek, hogy én is Vṛndāvanába mehessek! Ez a régóta dédelgetett vágyam!

– Gadai! Engedd, hadd menjen el Lokanāthával! – mondta Mahāprabhu, amikor meghallotta Bhūgarbha kérését.

– Menj boldogan Lokanāthával, és egész úton beszélgessetek Kṛṣṇa *līlāiról*! – adta beleegyezését Gadādhara, a jelenlévő *bhakták* pedig örömmel kiáltották Hari Nevét, miközben Lokanātha és Bhūgarbha leborultak Mahāprabhu és Gadādhara Paṇḍita lábai előtt.

Habár az Úr utasította Lokanāthát, hogy menjen el Vṛndāvanából, amikor az elment, Mahāprabhu kétségbeesetten sírni kezdett. Gadādhara Paṇḍita szemét pedig Bhūgarbha miatt öntötték el a könnyek.

Lokanātha és Bhūgarbha mélyen elmerülve a Gaurāṅgáról szóló gondolataikban boldogan utaztak Vṛndāvanába. Volt, hogy a szeretet eksztázisától a földre zuhantak, máskor hangosan Kṛṣṇa, időnként pedig Gaurāṅga dicsőségéről énekeltek. Ily módon megérkeztek Rajmahala városába, de ott nem tudták, melyik irányba menjenek tovább. Megkérdeztek egy arra járót, aki viszont azt mondta nekik, hogy ne menjenek Vṛndāvanába, mert az oda vezető út hírhedt banditáktól hemzseg. A két utazó amiatt aggódva, hogy soha nem éri el Vṛndāvanát, Tajpura irányába indult, majd megérkezett Puraria faluba, majd nem sokkal ezután Ayodhyāba. Habár mostanáig az utazás jól zajlott, mégis megrémültek annak a lehetőségétől, hogy nem lesznek képesek az Úr parancsát beteljesítve elmenni Vṛndāvanába. Viszont ennek ellenére is folytatták az útjukat, és megérkeztek Lucknowba, a huszonharmadik napon pedig elérték Agrát is, ahol megfürödtek a Yamunában és elfogadtak valamennyi *prasādamot*. Két nappal később aztán beléptek Gokulba és meglátogatták Kṛṣṇa születési helyét. A következő nap aztán végül megérkeztek Vṛndāvanába.

Most pedig valami csodálatos dolgot fogok elmondani! Gadādhara Paṇḍita gosvāmī, Caitanya Mahāprabhu kedvenc követője Śrīmatī Rādhārāṇī inkarnációja volt, Bhūgarbha Mahāśaya pedig Nāndīmukhī. Nāndīmukhī Mañjuālī közeli barátja. [Kavi-karṇapūra itt megint csak eltérően magyarázza az azonosságokat. A *Gaura-gaṇoddeśa-dīpikā* 187. versében azt mondja, hogy Lokanātha Līlā mañjarī inkarnációja] Caitanya-candra, az univerzum egyetlen Ura és minden *bhaktája* kívánságteljesítő fája ezt nagyon jól tudta.

Lokanātha és Bhūgarbha Vraja egész területét beutazták, és időnként a földön hemperegtek eksztázisban. Elmentek a Govardhanához, megcsodálták a szépségét, onnan pedig Yavatba, Śrī

Rādhikā lakhelyére mentek és az összes helyet megnézték, ahol a *sakhīk* egykor a kedvteléseiket végezték. Az útjuk innen Nanda Mahārāja házába vezetett, aztán pedig Sanketa kuñjába, ahol Lokanātha megfogta Bhūgarbha kezét és megkérte, hogy beszéljen neki az ott zajló *līlākról*. Az Úr kedvteléseinek élvezetébe merülve mindketten sírni kezdtek és – minden másról megfeledkezve – hangosan kiabálni kezdték Rādhā Nevét. Később úgy döntöttek, hogy aznap ott maradnak, a helyiek pedig igen meleg fogadtatásban részesítették és finom ételekkel látták el őket.

A következő napot Varṣāṇā hegyén az eksztatikus szeretetben elmerülve töltötték. Reggel megfürödtek a tóban, majd körüljárták a várost és úgy határoztak, hogy aznap ott nem mennek tovább. A város lakói nagy odafigyeléssel szolgálták őket. Ezután Kāli-ghāṭa, Nidhuvana és Rāsa-sthalī következett. Amikor megérkeztek a Chira-ghāṭához, az erdő szépsége lenyűgözte őket, és kerestek is egy helyet, hogy kunyhót építsenek. Végül találtak is egy megfelelő fát.

Miután beköltöztek, Lokanātha így szólt Bhūgarbhához: „Biztos vagyok benne, hogy semmi remény, hogy még egyszer látjuk Caitanya Mahāprabhut! Ideküldött minket, megfosztva attól, hogy láthassuk a *bhaktáival* bemutatott kedvteléseit. Ó, Uram, mikor lesz enyém a szerencse, hogy lássam Rūpa és Sanātana lótuszlábait!” Innentől fogva mindketten mohón várták a pillanatot, hogy találkozhassanak a két testvérrel.

A két *brāhmaṇa* Vrajába érkezésének híre gyorsan elterjedt. Lokanātha és Bhūgarbha szépsége és viselkedése által lenyűgözve a helyiek nem tekintették őket közönséges embereknek. Mindannyian azt mondták, hogy rendkívül műveltek és illedelmesek voltak. Mindenkivel egyenlően viselkedve azt mondták, hogy imádják odaadóan Kṛṣṇát. Amikor ez a két *brahmacārī*, Lokanātha és Bhūgarbha elment a Dhira Samir ghāṭához, az emberek látták a vállukon a szent zsinórt és látták, hogy milyen szépek. Úgy néztek ki, mint két Kupidó. „Soha nem láttunk még senkit, aki így nézett volna ki! Félistenek ők vagy *gandharvák*?” – gondolták. A dicsőségük így aztán mindenfelé elterjedt, és az emberek még messziről is különféle *prasādamot* vittek a két barátnak, akik Vraja lakói lettek. Az anyagi világgal egyáltalán nem törődve Lokanātha és Bhūgarbha elvonult életet éltek Śrī Vṛndāvanában.

Képtelen vagyok teljes mértélben leírni Lokanātha és Bhūgarbha dicsőségét, s mindössze megpróbálom Śrī Jāhnavā és Vīracandra utasítását teljesíteni! Amikor Jāhnavā elment Vṛndāvanába, akkor a testvéremmel Rāmacandra dāsával és más *Vaiṣṇavákkal* vele mentünk, s így lehetőségem volt sok kedvtelést a saját szememmel látni.

A *Vaiṣṇava Dig-darśinīben* Murilala adhikārī úgy becsüli, hogy Lokanātha és Bhūgarbha 1509-ben indultak Vṛndāvanába, és 1510-ben érkeztek meg. Bhūgarbha Gosvāmī eltávozási napja Kārtika hónap növő holdas kéthetének 14. napján van, a *samādhija* pedig a Rādhā-Dāmodara templom udvarán, Rūpa Gosvāmī *samādhijának* közelében található.

Forrás

– Haridas dāsa: *Śrī Gauḍīya Vaiṣṇava-abhidhāna*. Haribol Kutir. Nabadwip. 501. Gaurabda.

– Kavi Karnapur: *Śrī Gaura-gaṇoddeśa-dīpikā*. Ram Narayan Vidyaratna (ford.). Pustak Bhandar. Calcutta. Bengabda 1394.

– Kavi Karnapur: *Śrī Gaura-gaṇoddeśa-dīpikā*. Kuśakratha dāsa (ford.) The Krishna Library. Culver City, CA. 1987.

– Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī: *Śrī Caitanya-caritāmṛta*. A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda. BBT. Los Angeles. 1975.

– Narahari Cakravartī: *Śrī Bhakti-ratnākara*. Gaudiya Mission. Bagbazar, Calcutta. 1987. Bengali.

– Nityānanda dāsa: *Prema-vilāsa*. Mahesh Library. Calcutta. 1999.

– Nityānanda dāsa: *Prema-vilāsa*. Kiadatlan kézirat a Matsya Projectből. In: Vaiṣṇava Folio Archives. Narasingha Caitanya Matha. (szerk.), DN

– Murarilala Adhikari: *Vaisnava Digdarsani Sahasra Vatsarer Sanksipta Vaisnava Itihasa*. “A Brief Chronological History of One Thousand Years of Vaishnavism” Graham M. Schweig (ford.) The Institute for Vaishnava Studies, Washington, D.C. 1986.In: https://veda.harekrsna.cz/library/Muralilala_Adhikari_-_Vaisnava_Digdarsani.pdf

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-*Ācārya* Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog

Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda könyveiből, leveleiből és előadásaiból származó idézetek © Bhaktivedanta Book Trust.

Minden egyéb anyag, ha másként nincs feltüntetve © ISKCON Gopal Jiu Kiadó. Minden jog fenntartva. A Bindu elektronikus vagy nyomtatott módon, változatlan tartalommal történő terjesztése engedélyezett.